

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΜΥΛΟΥ

Όσο οι εργασίες κατασκευής καινούριου μύλου ή αναστήλωσης παλαιού, πλησίαζαν προς το τέλος τους, τόσο ηύξανε το άγχος του ιδιοκτήτη μυλωνά, ή του επαγγελματία μυλωθρού, όταν εχρησιμοποιείτο τοιούτος.

Μόλις τελείωναν όλες οι εργασίες, οδηγούσαν το νερό στο βαγένι, έβαζαν σιτάρι στην σκάφη, ένας βρισκόταν στην κόφτρα της κρέμασης για να κόψει το νερό(αλλάξει τη ροή)εάν υπήρχε πρόβλημακια όλοι οι άλλοι τεχνίτες, ιδιοκτήτες, φίλοι κλπ. συγκεντρώνονταν στον κυρίως χώροι του μύλου.

Κατόπιν έκαναν τον σταυρό τους, έβαζαν την Σταματούρα σε θέση λειτουργίας και περίμεναν να ακούσουν τον χαρακτηριστικό ήχο των λιθαριών και να δουν το ευλογημένο σιτάλευρο να πέφτει στην αλευροθήκη.

Εάν όλα εξελίσσονταν κατ' ευχήν, όλοι εχαιρόντο. Εάν όμως ο μύλος δεν λειτουργούσε, έπεφτε βουβαμάρα και οι πιο ψύχραιμοι έδιναν κουράγιο στους άλλους, αρχίζαν να κάνουν λεπτομερή έλεγχο με την ανάλογη σειρά σε όλα τα εξαρτήματα του μύλου, μέχρι να εντοπίσουν το ή τα σφάλματα και να τα επισκευάσουν.

Η ίδια διαδικασία, αλλά σε μικρότερη έκταση, επαναλαμβανόταν όταν ετοποθετούντο καινούρια λιθάρια στο μύλο.